

9) Zašesté Tribunál nesprávně odmítl tvrzení účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek, že bylo zasaženo do jeho práva vlastnit majetek a že nařízení tak, jak je uplatňováno vůči jemu, je neodůvodněné a nepřiměřené.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 194/2008 ze dne 25. února 2008, kterým se obnovují a zpřísňují omezující opatření vůči Barmě/Myanmaru a zrušuje nařízení (ES) č. 817/2006 (Úř. věst. L 66, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. července 2010 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-380/10)

(2010/C 260/16)

Jednací jazyk: švédština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a K. Nyberg, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES (¹) ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE), a v každém případě tím, že je neoznámila Komisi, nesplnila své povinnosti vyplývající z uvedené směrnice, pokud jde o provincii Åland;

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 14. května 2009.

(¹) Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 6. srpna 2010 — J. McB. v. L. E.

(Věc C-400/10)

(2010/C 260/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court, Irsko

Účastníci původního řízení

Žalobce/navrhovatel: J. McB.

Žalovaná/odpůrkyně: L. E.

Předběžné otázky

Brání nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 (¹) ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (²), bez ohledu na to, zda je vykládáno na základě článku 7 Listiny základních práv Evropské unie nebo jinak, členskému státu požadovat prostřednictvím vlastního práva, aby otec dítěte, který není sezdán s matkou dítěte, získal od příslušného soudu rozhodnutí o svěření dítěte do jeho péče, aby mohl být kvalifikován jako osoba, která má „právo péče“ o dítě, což činí přemístění daného dítěte ze země jeho obvyklého bydliště protiprávním pro účely čl. 2 odst.11 uvedeného nařízení?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000 ze dne 29. května 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti obou manželů k dětem (Úř. věst. L 160, s. 19; Zvl. vyd. 19/01, s. 209).